

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/112/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013212
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119013212.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného U. K., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. g/, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.11.2020 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Trnave zo dňa 01.10.2019 sp.zn. OT/218/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného U. K., nar. XX.XX.XXXX v A., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 01.10.2019 sp. zn. OT/218/2019 bol obžalovaný U. K. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek1 písm. g/, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 26.08.2019 v čase o 11.39 hod. vošiel do neuzamknutej kancelárie spoločnosti Trnka Investments v Trnave na Ul. Štefánikovej č. 4, kde odcudzil z voľne odloženej kabelky pod stolom dámsku koženú peňaženku značky Roxy, v ktorej sa nachádzala bankomatová karta E. Q., bankomatová karta P. P. obe na meno P. U., doklady na meno P. U. - preukaz poisťovne VŠZP, občiansky preukaz, vodičský preukaz, papierové a elektronické osvedčenie o evidencii vozidla zn. Suzuki Grand Vitara, ev.č. CA 168 CI, osvedčenie o technickej a emisnej kontrole daného vozidla, potvrdenie o poistení vozidla, následne odcudzil zo stola voľne odložený mobilný telefón zn. Apple iPhone 8+, 64GB, farby Space grey, IMEI: XXX XXX XXX XXX XXX, čím spôsobil P. U., škodu odcudzením vecí vo výške 150 €. Hoci bol dňa 16.08..2019 Krajským riaditeľstvom Trnava postihnutý v blokovanom konaní ev. č. bloku 12135054 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods.1 zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov pokutou vo výške 30 € za krádež tovaru v predajni TESCO v Trnave a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT 95/2018 zo dňa 16.04.2018, právoplatným 11.05.2018 bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) ods. 3 písm. b) Tr zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov nepodmienečne.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovaného zaviazal k náhrade škody voči poškodenej P. U., nar. XX.XX.XXXX v N., bytom S. XXX, vo výške 150 Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodenú P. U., nar. XX.XX.XXXX v N., bytom S. XXX so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 111-112 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.10.2019 urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, teda, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako mu je kladené za vinu v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 27.08.2019, sp. zn. 1Pv/498/19. Okresný súd vyhlásenie uznesenia v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku nevykoná, vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vo vzťahu k predmetu dokazovania okresný súd postupom podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil odpis registra trestov obžalovaného, výpis z jeho priestupkov z ústrednej evidencie MV SR, s uznesením Okresného súdu Trnava o vzatí obvineného do väzby sp. zn. 15Tp/52/2019, so zápisnicou o vrátení vecí a postupom podľa § 268 odsek 2, odsek 5 Trestného poriadku prečítal odborné vyjadrenie k výške škody. Okresný súd skonštatoval, že samotný odpis z registra trestov obžalovaného svedčí jeho vysokom kriminálnom narušení, absolútnej neochote zadovážovať si prostriedky na svoje potreby inak, ako majetkovou trestnou činnosťou. Zároveň poukázal na to, že trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil vo veľmi krátkom čase po vykonaní posledného 15-mesačného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za identickú trestnú činnosť.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu okresný súd zväžil všetky relevantné okolnosti prípadu, prihliadol na spôsob spáchania činu úmyselným konaním obžalovaného, jeho následok v podobe poruchy na objekte chránenom Trestným zákonom, zavinenie vo forme priameho úmyslu, pohnútku, absenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona pričom prihliadol i na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy s tým, že v tomto smere majú nepochybný význam najmä údaje vyplývajúce z registra trestov. Pri prevahe priťažujúcich okolností upravil trestnú sadzbu podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, čím obžalovanému ukladal trest v zákonnej výmere trestu 16 mesiacov až 36 mesiacov. Je pravda, že sa obžalovaný ku skutku na hlavom pojednávaní priznal a urobil vyhlásenie o vine, ale ani jediný krát skutok úprimne neoľutoval. Z tohto dôvodu súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, možnosť jeho nápravy, všetky okolnosti prípadu, dospel k záveru, že na obžalovaného, ktorý je chronickým špeciálnym recidivistom majetkovej trestnej činnosti je potrebné za účelom dosiahnutia jeho nápravy a hlavne ochrany spoločnosti pred kriminalitou pôsobiť prísny nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, na ktorého výkon ho v zmysle § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd zároveň dodal, že vyvodu trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného v tejto trestnej veci nebránil tzv. materiálny korektív v zmysle § 10 odsek 2 Trestného zákona, keďže s poukazom na spôsob spáchania činu, trestnoprávny relevantný následok, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného ako chronického špeciálneho recidivistu je stupeň závažnosti činu zjavne vyšší ako nepatrný a tento je nutné posúdiť ako prečin.

V rámci adhézneho konania, po riadne a včas uplatnenom nároku na náhradu škody zo strany poškodeného a zo záveru, že v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného došlo k preukázaniu škody na majetku poškodeného, ustálil možnosť uznania nároku poškodeného v preukázanej výške 150 Eur, a preto obžalovaného zaviazal k náhrade a vo zvyšku nároku, ktorý do výšky presahoval výsledky procesu dokazovania poškodenú odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote, ihneď po vyhlásení na hlavnom pojednávaní, zahlásil odvolanie obžalovaný č.l. 110 spisu.

Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania č.l. 110 spisu.

Obhajca a obžalovaný písomne neodôvodnili zahlásené odvolanie.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci určil termín verejného zasadnutia dňa 11.08.2020 na deň 03.09.2020. Obžalovaný podaním zo dňa 17.08.2020 podal návrh na odňatie a prikázanie veci v zmysle ustanovenia § 23 ods.1 Tr.por. Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 09.09.2020 rozhodol, že sa trestná vec obžalovaného U. K. krajskému súdu neodníma.

Vo veci bol určený nový termín verejného zasadnutia na 27.09.2020.

Obžalovaný podaním zo dňa 21.09.2020 (č.l.177 spisu) požiadal krajský súd o odročenie súdu z dôvodu karantény. Obhajca obžalovaného požiadal o odročenie verejného zasadnutia z dôvodu kolízie s väzobnou vecou vedenou a Špecializovanom trestnom súde.

Verejné zasadnutie bolo odročené na 03.11.2020.

Podaním zo dňa 29.10.2020, doručeným odvolaciemu súdu dňa 30.10.2020 „osobne,“ požiadal obžalovaný o odročenie verejného zasadnutia z dôvodu, že je v karanténe.

Z upovedomenia obžalovaného o termíne verejného zasadnutia (č.l.201-203) vyplýva, že obžalovaný bol poučený , že v prípade ak je v karanténe je povinný oznámiť (telefonicky prípadne mailom) meno a adresu lekára.

Štrením na Sociálnej poisťovni - Tnava bolo zistené, že neviduje pracovnú neschopnosť U. K. a zároveň nie je poberateľom žiadnych dávok vyplácaných sociálnou poisťovňou.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry a v neprítomnosti obžalovaného a poškodeného. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomený, bez riadne zdokladovaného ospravedlnenia sa ho nezúčastnil.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek I Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek I alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek I.

Krajský súd v Tnave, ako súd odvolací, nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zhodne ako súd I. stupňa zistil

- prokurátor Okresnej prokuratúry v Tnave podala dňa 28.08.2019 podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku s poukazom na § 204 odsek 1 Trestného zákona obžalobu na U. K. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek1 písm. g/, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona.

- okresný súd vo veci vydal dňa 28.08.2019 trestný rozkaz, ktorým uložil obžalovanému trest odňatia slobody podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písm. m/, § 38 odsek 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k náhrade škody voči poškodenej P. U., vo výške 150 Eur a podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku poškodenú P. U., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

- proti tomuto trestnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote podal odpor obžalovaný.
- okresný súd vo veci určil termín hlavného pojednávania na 01.10.2019.

K napadnutému rozsudku všeobecne

Podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku, ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť vyluču obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Odvolačný súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď poučil obžalovaného o jeho práve urobiť vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku. Zároveň poučil o možnosti poradiť so svojim obhajcom a poučil obžalovaného následkom vyhlásenia podľa § 257 odsek 5 a odsek 8 Trestného poriadku. Okresný súd nepochybil ani vtedy, keď po vyhlásení obžalovaného, že je vinný, uložil obžalovanému otázky v zmysle § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku v spojení s § 257 odsek 5 Trestného poriadku pričom obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal áno. Odvolačný súd ustálil, že postup okresného súdu po vyjadrení prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný bol správny, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný a to v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku a vykonal dokazovanie iba ohľadom výroku o treste a náhrade škody v zmysle § 257 odsek 8 Trestného poriadku.

Podľa § 168 odsek 1 Trestného poriadku ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, vychádza zo skutkového stavu ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, preto krajský súd nemá proti nemu podstatné výhrady a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v značnej miere osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

K trestu

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 2 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 odsek 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu

právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Odvolací súd ustálil, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povesť a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Súd I. stupňa v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Správne v tomto smere aplikoval jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona pričom nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Správne vyhodnotil teda pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona a pristúpil k úprave zákonnej trestnej sadzby.

Podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1.

Podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 212 odsek 2 Trestného zákona je 6 mesiacov až 3 roky. Po použití ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona prišlo k úprave trestnej sadzby na 16 mesiacov až 36 mesiacov.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov. Trest odňatia slobody bol obžalovanému uložený v hornej polovici trestnej sadzby. Uvedený trest spĺňa kritériá individuálnej prevencie (výchova obžalovaného), tak aj generálnej prevencie, odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov a utvrdenie pocitu právnej istoty), pričom vyjadrenie vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného celou spoločnosťou. Uloženie uvedeného trestu je odôvodnenie osobou obžalovaného, ktorý sa dostal do rozporu so zákonom 17-krát, trestnej činnosti, pre ktorú je trestne stíhaný sa dopustil v priebehu 2 mesiacov od prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, teda predchádzajúce odsúdenia nesplnili svoj výchovný a preventívny účel.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Okresný súd nepochybil ani postupom, ktorým podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Naposledy bol vo výkone trestu odňatia slobody, na základe trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 11.05.2018, sp. zn. OT/95/2018, ktorým bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov. Trest vykonal dňa 13.07.2019.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.